

Høringsvar på kommuneplanens arealdel

Først må jeg få gratulerer kommunen med et nytt forslag til arealdel, som kommer ganske raskt etter at forrige arealdel ble vedtatt. Det er et stort arbeid som ligger bak. Kommunen skal ha skryt for å legge til rette folkemøter og har nok lykkes godt når det gjelder det folkelige engasjementet og oppmerksomheten rundt denne høringen.

Viser til høring av kommuneplanens arealdel, og vil i det følgende gi innspill som knytter seg til:

- Området Åsa og bruken av hensynssone H530 friluftsliv
- Grunnlaget for avgrensning av hensynssone H530 friluftsliv

Området Åsa og bruken av hensynssone H530 friluftsliv

Når det gjelder bruk av hensynssoner så står det i veiledere at bruk av hensynssoner bør avgrenses til interesser av *vesentlig betydning* for arealbruken, og skal ikke benyttes for alle interesser som kan ha betydning.

Det er mange områder i Ringerike som brukes som friluftsområder, og noen områder i kommunen er også er sikra som statlig sikra friområder. Der områder er under press, pga. bolig-, næring- eller veiutbygging, er det fornuftig å bruke hensynssoner for å sikre tilgangen til attraktive friluftsområder. Et eksempel på et slikt område er skogområdene som ligger i tilknytning til Krakstadmarka, hvor det er satt av store områder til fremtidig boligbygging.

I områder hvor det ikke er press, synes det unødvendig å skulle bruke "enda en skravur" for å dekke opp for friluftsområder i en kommune som tross alt har ganske mye skog og friluftsområder tilgjengelig for befolkningen. Når et område allerede er Landbruks, natur- og friluftsområde (og har vært det siden den første kommuneplanen ble laget på starten av 90-tallet) er da av stor betydning for arealbruken i området at det også må legges på en ekstra hensynssone for å ivareta F'en i LNF?

For store deler av kommuneplanens arealdel i området Åsa, synes kommunen å ha vært vel ivrig med skravuren, og lagt hensynssoner på mer enn det som er av vesentlig betydning for arealbruken, og det bør gjøres en ny vurdering av bruken av denne hensynssona, og ikke minst avgrensning. For området "Åsa" bør det i sin helhet tas ut, eller kun legges inn i konkrete områder hvor det er vesentlig å bruke hensynssone som verktøy for å ivareta tilgangen til friluftsområder.

Grunnlaget for avgrensning av hensynssone H530 friluftsliv

Etter det jeg har fått opplyst så følger avgrensninga av dette hensynsområdet samme avgrensning som er lagt til grunn i friluftskartlegginga som ble gjennomført i 2019, og at det er avgrensningen som er gjort i denne kartlegginga som mer eller mindre er "lempa inn" i kommuneplanens arealdel. Altså at det ikke er gjort konkrete vurderinger om avgrensning når dette er lagt inn i kommuneplanens arealdel.

Som en kuriositet kan det for øvrig nevnes at det på kommunens nettsider om denne friluftskartleggingen står: "(...) At det er et temakart betyr at det er samlet kunnskap der, men det er ingen juridisk binding av områder, så områdene blir ikke "vernet", det sier bare noe om hvordan områdene blir brukt." Så er det i realiteten det man egentlig har gjort. Ved å legge temakartet i sin

helhet inn i kommuneplanens arealdel så har jo resultatet blitt at alle disse områdene har fått føringer som er juridisk bindende.

I friluftskartlegginga er stor områder vest for Hadelandsveien, kalt Gullerudmarka, blitt lagt inn som friluftsområde, og i forslag til ny arealdel har hele dette området blitt lagt inn med hensynssone friluftsliv. Her er det også områder som har ulike naturvern gjennom egne forskrifter i tillegg til at det også er restriktive føringer når det gjelder hogst i området. I tillegg så er dette LNF i gjeldende kommuneplan, og det er ikke avsatt til fremtidig byggeområder i ganske så stor omkrets. Med unntak av det som er dyrka mark, så er øvrig areal belagt med hensynssone som ligger oppå LNF-formålet.

Imidlertid er det er ikke lagt på hensynssone for stien/området som går fra Åsaveien og opp til Mørkgonga, ei heller for noen av de andre områdene i Åsa hvor det også legges opp til utvikling til bolig og sentrumsformål (for eksempel ved Tjurihjellveien). Derfor synes bruken av hensynssone friluftsliv som litt tilfeldig og lite konsistent.

I det store og det hele fremstår bruken av hensynssone friluftsliv (hvertfall for denne delen av kommunen) som inkonsekvent, og ikke som et målrettet verktøy for å ivareta friluftshensynet i press-områder hvor folk skal bo og oppholde seg. Hensynssoner angir hvilke spesielle hensyn som skal ivaretas når arealbruken som framgår av plankartet skal gjennomføres. Er det virkelig nødvendig å legge på en hensynssone om friluftsliv når arealet allerede er avsatt til landbruk, natur og friluftformål?

Hilsen

Heidi Skagnæs